

Gang efter Gang paa, at det ikke vil være muligt at følge den i det hele taget. Men saa spørger jeg: Hvorfor vil det ærede Medlem da føre den ind? Senere i sin Tale gjorde det ærede Medlem en Bemærkning om, at man skulde komme dem til Hjælp, som trængte haardest. Jeg skal senere spørge det ærede Medlem, hvad han mener dermed, men naar dette er hans Tendens; maa han jo vide, at denne matematiske Bestemmelse vedrørende Understøttelsen særlig vil gaa ud over dem, som trænger til mest Hjælp, det er der, den væsentligst maa tænkes at komme til Anvendelse, og hvis man ikke vil ramme dem, som trænger haardest, ved en ubillig Bestemmelse, maa den altsaa ophæves der. Hvis det ærede Medlem vil forme Sætningen saaledes, at den samlede Understøttelse ikke maa overstige $\frac{3}{4}$ af det paagældende Fags Gennemsnitsfortjeneste o. s. v., og saa bagefter tilføje, at denne Regel ikke behøver at følges, naar Indenrigsministeren skønner, at den ikke bør eller ikke kan anvendes, saa er det et nøjagtigt Udtryk for det, det ærede Medlem siger, men det er dog en temmelig besynderlig Bestemmelse at indføje i denne Lov. Hvis den indføjes, staar den imidlertid ikke med hele den Fortolkning, det ærede Medlem har givet den, og saa vil den lægge en Byrde paa Arbejdsløshedskasserne og Inspektoratet og Indenrigsministeriet, som der ikke er nogen Mening i at lægge paa dem.

Jeg vil spørge, hvad det ærede Medlem (Svendsen) mente med, at han ikke havde noget imod, at Procentbestemmelsen faldt bort, hvorved altsaa de vedtægtsmæssige Understøttelser, som ligger over 1 Kr. 70 Øre og 1 Kr. 20 Øre, bliver beskaaret med indtil 25 Øre, naar man derigennem kunde komme dem, der trænger haardest, mere til Hjælp. Det vil det ærede Medlem maaske sige mig. Der er i Loven en Bestemmelse om, at Minimum for alle er 1 Kr. 25 Øre, saa jeg vil gerne vide, hvad det er, det ærede Medlem egentlig tænker paa med sin Udtalelse.

Det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) stillede et Spørgsmaal vedrørende Statsbanerne. Trafikministeren, som har været her i Salen ganske kort under denne Forhandling, blev gjort bekendt med det ærede Medlems Ønske om Oplysning, og han har bedt mig sige, at Statsbanerne er forpligtede til at betale den paa Stedet gældende Arbejdsløn efter den lokale Priskurant, og det af det ærede Medlem nævnte Forhold vil han derfor nu specielt undersøge.

Svendsen: Den højtærede Minister skulde ikke inklade sig paa at beskyldte mig for at komme med Insinuationer, thi der ligger ikke nogen som helst Insinuation i, hvad jeg har sagt her. Jeg har kun paa Ministerens egen Foranledning fremstillet Forholdene, saaledes som de var i Udvalget med Hensyn til Ministerens Stilling overfor Ændringsforslaget om at forhøje Minimumstaksten fra $2\frac{1}{2}$ til $2\frac{3}{4}$ Kr. Der ligger ikke deri nogen som helst Insinuation. Det er kun Sandhed og Faktum, hvad jeg har sagt angaaende Forhandlingerne i Udvalget. Vi udtalte vor Betænkelighed, og Ministeren udtalte ogsaa sin Betænkelighed. Han paaviste positivt, at de 3 Kr., der var foreslaaet fra enkelte Medlemmers Side, kunde der ikke være Tale om. Hvorvidt det kunde gaa an at gaa op til $2\frac{3}{4}$ Kr., vidste Ministeren heller ikke, det vilde han ikke tage Stilling til, før han havde talt med Arbejdsløshedsinspektøren om det. Det blev saa sagt, at det maaske kunde ske i Løbet af ikke for lang Tid. Ja, sagde Ministeren, det kan det maaske nok. Da Ministeren saa senere kom til Stede, var der ikke Tale om, at han havde forhandlet med den ene eller den anden i Ministeriet, men han sagde, at nu kunde han godt gaa ind paa det Forslag, der var stillet fra en Side i Udvalget. Og saa siger jeg, det var en Selvfølge, at jeg, og jeg kan sige alle Udvalgets Medlemmer

Formanden: Jeg anser det ikke for heldigt her at fremføre alt, hvad der er foregaaet i Udvalget, men mener, at man i det hele taget med Hensyn til, hvad der er forhandlet i Udvalget, bør indskrænke sig til at omtale det saa lidt som muligt.

Svendsen: Det var den højtærede Ministers Bemærkning om, at jeg har fremsat Insinuationer, der har bevirket, at jeg har omtalt Udvalgets Forhandlinger. Hele Udvalget var paa det rene med — og det blev ogsaa fremhævet fra enkelte Sider —, at vi havde Ministerens Ord for, at Arbejdsløshedsinspektoratet var gaaet ind paa Tanken og fuldt ud kunde billige Forslaget.

Ministeren sagde, at han ikke kunde forstaa, hvorledes jeg, naar jeg kom med et Forslag, hvorved enkelte af Arbejdsløshedskassernes Medlemmer blev ugunstigere stillet end efter det foreliggende Lovforslag, kunde sige, at jeg gerne vilde være med til at hjælpe dem, der trængte mest; vi havde nemlig et Minimumsbeløb af 1,25 Kr., som gælder